

GESCHIEDENIS VAN KATWIJK AAN ZEE

2000 - 12 JAAR V. CHR. → BRONSTIJD / IJZERTIJD

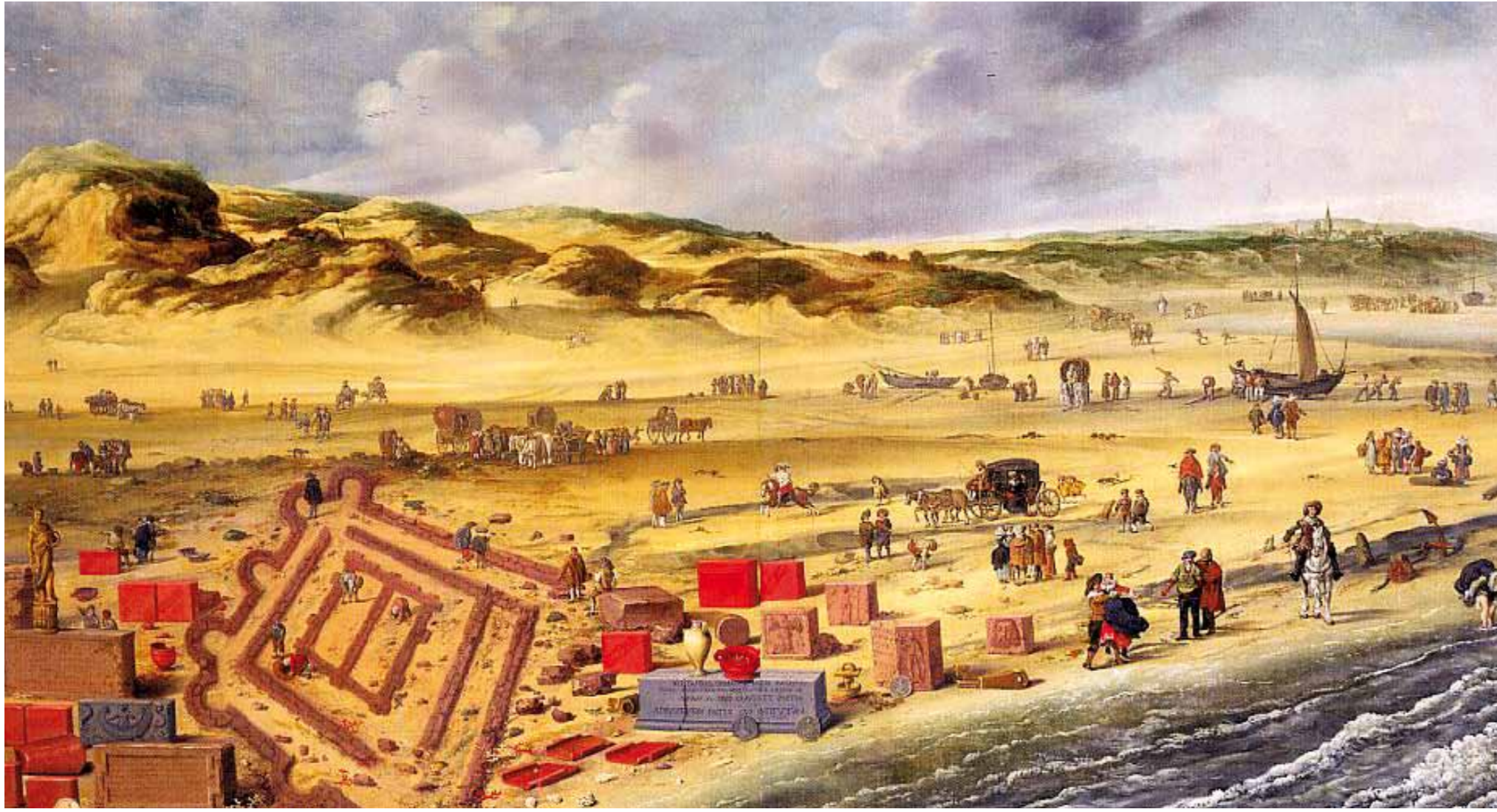

Het huidige Katwijk lag in deze periode nog grotendeels in zee. In de Bronstijd ontstond een strandwal (duin) voor de huidige kustlijn. Hierachter ontstond land met kwelders, strandvlaktes en droog blijvende delen. Mensen woonden op de oudste duinen. De kustlijn lag ongeveer 1 kilometer westelijker dan nu.

Op het Zeehosterrein zijn op 8 meter diepte eerder al aanwijzingen gevonden die duiden op bewoning in de IJzertijd. Er is aardewerk, houtskool en bot gevonden. Op het strand is ook een koperen steekwapen met pengat (wellicht een speerpunt?) gevonden.

12 JAAR VOOR CHR. - 450 JAAR NA CHR. → ROMEINSE TIJD

Katwijk had een strategische ligging nabij de monding van de oude Rijn. De Rijn vormde de noordgrens van het Romeinse rijk. Deze noordgrens wordt ook wel de Limes genoemd. Langs de Limes lagen verschillende legerkampen/fortificaties (castella) die via een weg (limes) met elkaar verbonden waren. De Brittenburg (Castellum Lugdunum) was zo'n castellum aan de Limes.

De ruïnes van de Brittenburg werden vanaf 1520 meerdere malen zichtbaar na een zware storm. De laatste waarneming dateert uit 1923. De exacte locatie is nu onbekend. Mogelijk is de Brittenburg door kusterosie in de zee verdwenen. Wel kunnen tijdens dit onderzoek vondsten gedaan worden die verbonden kunnen worden aan de Romeinse bewoning langs de Limes of zelfs verspelde vondsten afkomstig van de voormalige Brittenburg. Daarom worden de werkzaamheden aan de Uitwatering ook archeologisch begeleid.

In 1982 is bij de aanleg van het bestaande uitwateringskanaal ook al archeologisch onderzoek gedaan. Er zijn toen naast resten uit de Vroege Middeleeuwen ook resten uit de Romeinse tijd opgegraven: een waterput, greppels en houten omheiningen. Wellicht zijn dit resten van een Romeinse vicus (burgerlijke nederzetting) behorend bij de Brittenburg.

CA. 500 - 1500 → MIDDELEEUWEN

In de 14e eeuw groeide het dorpje langzaam door de toename van de visserij. Mensen vonden ook werk in zeilmakerijen, visdrogerijen en kuiperijen. De dorpskern van Katwijk zag er heel anders uit dan nu. De Witte Kerk (of Oude Kerk) stond in het midden van het dorp. Een groot deel van de bebouwing ten westen van de kerk is door kusterosie verloren gegaan.

Ligging Witte Kerk in 1625 (Bilderbeeck)

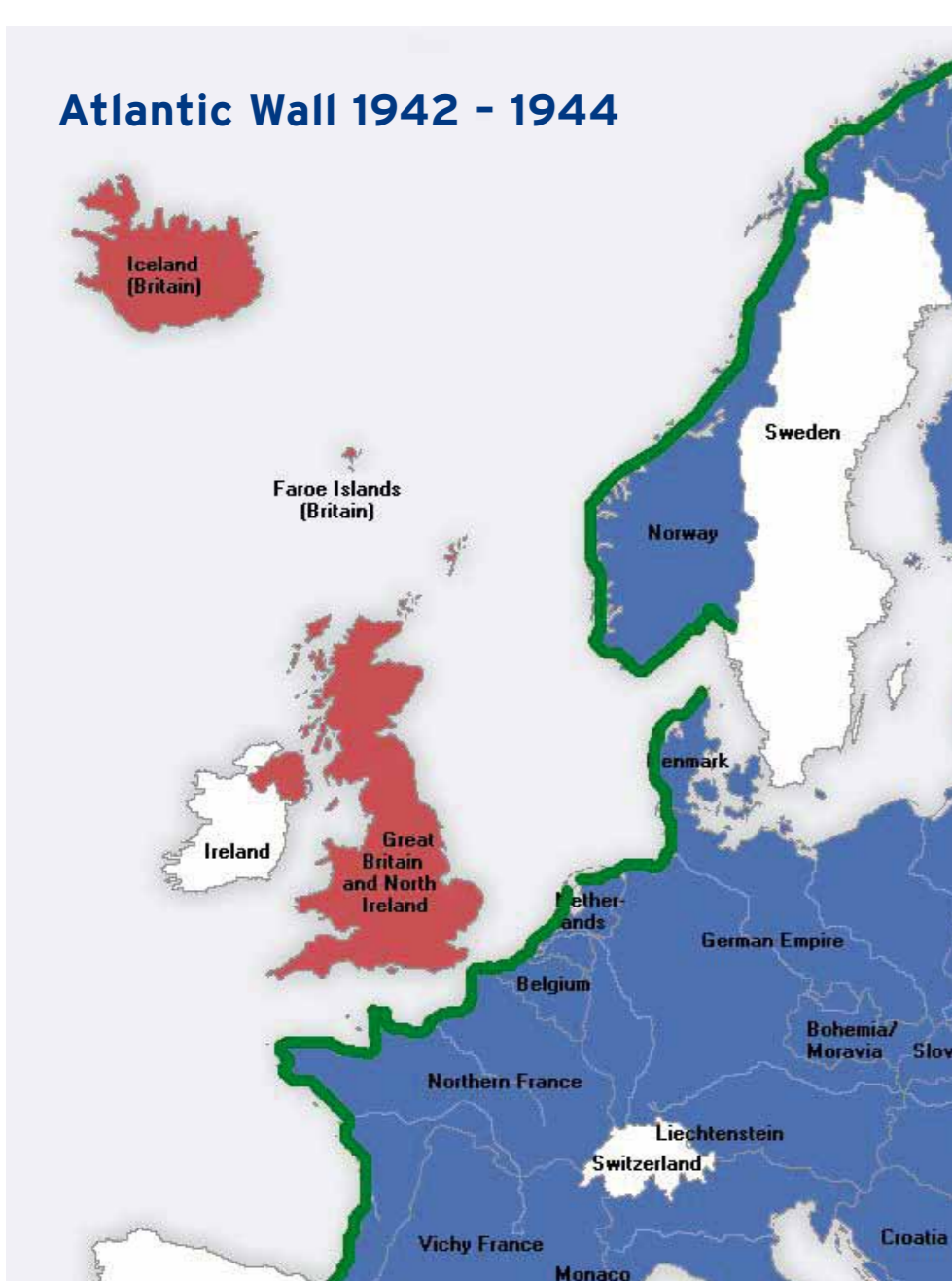
18E EN 19E EEUW

Voor de aanleg van de parkeergarage voor het centrum van Katwijk is in het voorjaar van 2013 archeologisch onderzoek gedaan. Tijdens dit onderzoek, ter hoogte van de Witte Kerk, zijn sporen uit de 18e en 19e eeuw gevonden. Houten palen uit 1702 moesten het dorp beschermen tegen de zee. Na de aanleg van deze palenrij is gebleken dat deze onvoldoende bescherming boden.

Daarnaast zijn er scherven van glas en aardewerk, een gesp, vork, spijker en metaal gevonden. Deze vondsten duiden op de aanwezigheid van visserij. In het informatiecentrum van het project Kustwerk Katwijk aan de Seinpoststraat is een aantal van deze vondsten te zien.

1940 - 1945 → KATWIJK TIJDENS DE TWEDE WERELDOORLOG

De Tweede Wereldoorlog heeft een grote impact gehad op het oude dorp Katwijk. Voor de aanleg van de Atlantikwall werd de gehele huizenrij langs de boulevard afgebroken, met uitzondering van de Witte Kerk en de vuurtoren. De Atlantikwall vormde een 2685 kilometer lange verdedigingslinie die in de oorlog door de Duitse bezetters werd aangelegd

en liep van Frankrijk tot en met Noorwegen. Tijdens het archeologisch onderzoek is een deel van de Atlantikwall blootgelegd: een 15 meter lange tankmuur. De muur lag ondersteboven in een kuil en was aan de dorpskant beschilderd met camouflage en mogelijk bloemmotieven.

Het Rotterdamsch Hospitium, zoals het Zeehospitium ooit heette, diende als sanatorium voor kinderen met tuberculose. In 1933 werd het Zeehostunneltje aangelegd. Zo konden de kinderen naar het strand zonder dat er besmettingsgevaar optrad voor het dorp. In de oorlog werd de tunnel echter gebruikt door de Engelandvaarders. Zij probeerden aan de Duitse bezetters te ontsnappen om zich in Engeland aan te sluiten bij de geallieerden. Het Zeehostunneltje is een gemeentelijk monument. Onlangs is de ingang van de tunnel aan Boulevardzijde blootgelegd tijdens de werkzaamheden aan de kust. De gemeente Katwijk realiseert in samenwerking

met de stichting Monument Engelandvaarders Zeehostunneltje een monument bij het tunneltje.

Ingang Zeehostunneltje